

Ændringsforslag til § 5 af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet:

3dje Stykke udgaar, og i 2det Stykke, Linie 4, indsættes efter „Menighed“: „Den, som har løst Sognebaand, undtages ikke fra Digningen, hvortil den Præst, til hvem Sognebaandet er løst, ikke derefter har Krav paa Højtidsoffer og Accidenser af Sognebaandsløseren.“

vedtoges med 35 Stemmer mod 11.

Lovforslaget som Helhed fattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 43 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget gaar nu til Folketinget for at fremmes der.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om Vresoprejsning uden Ansøgning.

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 1258).

Der var stillet følgende Ændringsforslag af Udvalget:

1) I Lovens Titel rettes Ordet „Ansøgning“ til „Bevilling“.

2) I 5te Linie indsættes efter „hængaaet“ Ordet „mindst“.

Ændringsforslagene fattes under Forhandling.

Ordføreren (Steffensen): Paa Udvalgets Vegne tillader jeg mig at anbefale et Par Smaaændringer, vi have foreslaaet, nemlig, at i Lovforslagets Titel Ordet „Ansøgning“ forandres til „Bevilling“, saaledes at Titlen kommer til at lyde paa „Lov om Vresoprejsning uden Bevilling“. Det er en lille formel Ændring, som forklarer sig af sig selv. — Dernæst have vi foreslaaet, at der i 5te Linie indskydes Ordet „mindst“,

saar at der kommer til at staa, at der skal være hængaaet „mindst 10 Aar“ efter Dommens Afgivelse, og at vedkommende skal have opholdt sig her i Landet i det nævnte Tidsrum. Det er jo ogsaa væsentligt en formel Ændring, idet Loven selvfølgelig ikke blot skal passe paa det Tilfælde, at der er gaaet netop 10 Aar, men ogsaa, naar der er gaaet flere Aar.

Udvalget har ikke fundet Anledning til at stille flere Ændringer, og navnlig har man ikke fundet Anledning til at stille Forslag om Lovens Udvidelse til at gælde ogsaa i Tilfælde, hvor vedkommende i det nævnte Tidsrum har været fraværende fra Landet i længere Tid. Man finder ikke, at der er Trang til at medtage Bestemmelse herom, idet Udgangen jo staar aaben for de paa-gældende til at erhverve Vresoprejsning paa sædvanlig Maade. Jeg skal saaledes tillade mig at anbefale, at man stemmer for disse to Ændringsforslag og derefter for Lovforslaget.

Justitsministeren (Mellermann): De stillede Ændringsforslag kan jeg selvfølgelig ikke have noget imod. Hvad det Spørgsmaal angaar, som blev rejst ved 2den Behandling, og med Hensyn til hvilket den ærede Ordfører udvalte, at Udvalget ikke havde fundet sig foranlediget til at gøre noget, skal jeg sige, at jeg vil erkende, at det er en Sag, som har flere Sider. En Ting er der, som man maa være paa det rene med, og det er, at dersom man vil ændre Forslaget saaledes, at ogsaa den, der har været fraværende fra Landet i de 10 Aar, kan faa Vresoprejsning efter dette Forslag, vil det i alt Fald ikke gaa an, at regne Fristen fra Dommens Afgivelse, saa man den regnes fra Straffens Udtaaelse. Thi naar man nu regner Tiden fra Dommens Afgivelse og derved afviger fra Loven af 3dje April 1868, saa gør man det jo nærmest ifølge den Betragtning, at naar en Mand har været her i Landet hele Tiden siden Dommens Afgivelse, er det Autoriteternes egen Skyld, hvis han ikke er kommen til straks at afløse Straffen, og det bør derfor ikke komme ham til Skade. Men dersom man forudsætter, at vedkommende skulde have Afgang til Vresoprejsning paa denne Maade, uagtet han har været fraværende fra Landet i 10 Aar, kan det Ræsonnement jo ikke passe, og saa vilde det jo blive nødvendigt, at man maatte regne fra Straffens Udtaaelse. Det kan da være, at man i det hele hellere bør undlade at sætte noget ind i Lovforslaget derom, og at den ærede Ordfører har Ret for saa vidt; thi, som sagt, den almindelige